

Esztergomi Járásbíróság
4.B.118/2024/8.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	III/ 03025 - 0 / 2024
Érkezett:	2024 AUG 21.
Érkezés módja	
EGYÉB:	
Melléklet:	Kezeli bíróság:

A védeltségi igazolással való visszaélés büntette miatt [REDACTED] és társai ellen indult büntetőügyben az Esztergomi Járásbíróság Esztergomban, 2024. augusztus 13-án tárgyalás előkészítése szakaszában az ügyiratok alapján meghozta az alábbi

VÉGZÉST

A bíróság a 220/2021. (V.1.) Kormányrendelet alaptörvény-ellenességének megállapítása és alkalmazásának kizárása iránt az Alkotmánybíróságnál egyedi normakontroll eljárást kezdeményez, egyben a büntetőeljárást felfüggeszti.

A végzéssel szemben nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

Az Esztergomi Járási Ügyészség a 2024. július 8-án kelt B.106/2024/19. számú vádiratában [REDACTED] I. rendű vádlottat 3 rendbeli, a védeltségi igazolással való visszaélés elleni fellépésről szóló 220/2021. (V. 1.) Kormányrendelet 1. §. d) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett védeltségi igazolással való visszaélés büntettével (1. és 3. vádpont), a védeltségi igazolással való visszaélés elleni fellépésről szóló 220/2021. (V. 1.) Kormányrendelet 1. §. a) pontja szerint minősülő magánokiratra elkövetett védeltségi igazolással való visszaélés büntettével (2. vádpont), [REDACTED] II. rendű vádlottat mint közvetett tettest a védeltségi igazolással való visszaélés elleni fellépésről szóló 220/2021. (V. 1.) Kormányrendelet 1. §. d) pontja szerint minősülő védeltségi igazolással való visszaélés büntettével (1. vádpont), [REDACTED] III. rendű vádlottat a védeltségi igazolással való visszaélés elleni fellépésről szóló 220/2021. (V. 1.) Kormányrendelet 1. §. c) pontja szerint minősülő magánokiratra elkövetett védeltségi igazolással való visszaélés büntettével (2. vádpont), [REDACTED] IV. rendű vádlottat mint közvetett tettest 2 rendbeli, a védeltségi igazolással való visszaélés elleni fellépésről szóló 220/2021. (V. 1.) Kormányrendelet 1. §. d) pontja szerint minősülő védeltségi igazolással való visszaélés büntettével (4. vádpont) vádolta.

A vádirati tényállás szerint a vádbeli időszakban a kötelező COVID-19 védőoltásokkal kapcsolatos szabályozás a következő volt:

A COVID19-világjárvány idején a szabad mozgás megkönnyítése érdekében az interoperábilis, COVID19-oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok (uniós digitális COVID-igazolvány) kiállításának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló az Európai Parlament és a Tanács 2021. június 14-i (EU) 2021/953 rendeletének (Rendelet) (2) bekezdése szerint, az Egészségügyi Világszervezet (WHO) főigazgatója 2020. január 30-án nemzetközi horderejű közegészségügyi-járványügyi veszélyhelyzetnek nyilvánította a súlyos akut légzőszervi szindrómát okozó koronavírus (SARS-CoV-2) okozta világjárványt, amely a koronavírus-betegség 2019-et (COVID19) eredményezi. 2020. március 11-én a WHO által végzett értékelés világjárványnak minősítette a COVID19-et.

A Rendelet (3) bekezdése szerint a tagállamok a SARS-CoV-2 terjedésének korlátozása érdekében néhány olyan intézkedést fogadtak el, amely hatással volt az uniós polgárok azon jogának gyakorlására, hogy szabadon mozogjanak és tartózkodjanak a tagállamok területén;

ezek közé az intézkedések közé tartoznak például a beutazási korlátozások vagy a határokon átutazók karanténjának elrendelésére vagy önkéntes karanténba vonulására vagy a SARS-CoV-2 fertőzést kimutató tesztelésére vonatkozó követelmények.

A Rendelet (7) bekezdése szerint azok a személyek, akiket beoltottak, vagy akik a közelmúltban negatív COVID19 tesztteredményt kaptak, valamint akik az előző 6 hónapban felgyógyultak a COVID19-ből, a jelenlegi - és folyamatosan alakuló - tudományos bizonyítékok alapján úgy tűnik, hogy kisebb kockázattal fertőznek meg másokat a SARS-CoV-2-vel. Nem szabad korlátozni azon személyek szabad mozgását, akik - például azért, mert védettek a SARS-CoV-2-vel szemben, és nem adhatják tovább azt - megalapozott tudományos bizonyítékok alapján nem jelentenek jelentős közegészségügyi kockázatot, mivel az ilyen korlátozások nem szükségesek a közegészség védelemére vonatkozó célkitűzés eléréséhez. Amennyiben a járványügyi helyzet lehetővé teszi, helyénvaló, hogy e személyekre ne vonatkozzanak a COVID19-világjárványhoz kapcsolódó, a szabad mozgásra vonatkozó további korlátozások, például utazás esetében a SARS-CoV-2 fertőzést kimutató tesztelés vagy az utazással kapcsolatos karantén elrendelése vagy önkéntes karanténba vonulás.

A koronavírus elleni védettség igazolásáról szóló 60/2021. (II. 12.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése szerint a SARS-CoV-2 koronavírus (a továbbiakban: koronavírus) elleni védettség igazolása

a) a COVID-19 betegségből (a továbbiakban: fertőzés) e rendeletben meghatározott időn belül történő felgyógyulás vagy

b) az Európai Unióban, illetve a Magyarországon engedélyezett és a lakosság oltására felhasznált COVID-19 oltóanyaggal - a 3. § (2a) bekezdésben foglalt kivétellel - a Magyarország területén történt védőoltás (a továbbiakban: oltottság) tényének az igazolásával történik.

(2) A koronavírus elleni védettség igazolására alkalmas az e rendelet szerinti hatósági igazolvány (a továbbiakban: védettségi igazolvány), illetve applikáció. A 2. § (6) bekezdése szerint a védettségi igazolványt a jogosult természetes személy részére Budapest Főváros Kormányhivatala (továbbiakban: hatóság)

a) 2021. március 1. napját megelőzően a fertőzésből történő felgyógyulás esetén 2021. március 15. napjáig,

b) 2021. március 1. napját követően a fertőzésből történő felgyógyulás esetén a (3) és (3a) bekezdés szerinti fertőzésből történő felgyógyulásának napját követő 8 napon belül,

c) ha az oltás beadására 2021. március 1. napját megelőzően került sor, 2021. március 15. napjáig,

d) ha az oltás beadására 2021. március 1. napját követően került sor, 8 napon belül hivatalból állítja ki.

A 3. § (1) bekezdése szerint a 2. § (6) bekezdés c) és d) pontja szerinti esetben az egészségügyi szolgáltató

a) az oltottság tényét, idejét, a védőoltás típusát,

az EESZT-ben rögzíti, és az EESZT útján - a védőoltás típusa kivételével - haladéktalanul továbbítja a hatóság részére.

A koronavírus elleni védőoltás kötelező igénybevételéről szóló 449/2021. (VII. 29.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint 2021. augusztus 01. napjától többek között alapellátást, járóbeteg-szakellátást és fekvőbeteg-szakellátást valamint a közvetlen lakossági gyógyszerellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatónál nem hozható létre olyan jogviszony,

amelynek keretében az egészségügyi tevékenységet olyan, az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 4. § a) pontja szerinti egészségügyi dolgozó, illetve az Eütv. 4. § c) pontja szerinti rezidens végezné, aki a SARS-CoV-2 koronavírus elleni védőoltást és a (3) bekezdés c) pontja szerinti emlékeztető védőoltást (a továbbiakban együtt: védőoltás) nem vette fel.

A koronavírus elleni védőoltásnak az állami és önkormányzati intézményeknél foglalkoztatottak által történő kötelező igénybeviteléről szóló 599/2021. (X. 28.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése szerint az a foglalkoztatott, aki e rendelet hatálybalépése előtt nem vette fel a SARS-CoV-2 koronavírus elleni védőoltást (a továbbiakban: védőoltás), az állampolgárok egészségének és életének megóvása és a közfeladatok akadálytalan ellátása érdekében köteles - a (3) bekezdés szerinti mentesítés kivételével -

a) egydózisú oltóanyag esetén a védőoltást, kétdózisú oltóanyag esetén a védőoltás első dózisát
aa) 2021. december 15. napjáig felvenni, ha a munkavégzés során ügyfelekkel rendszeresen találkozik,

ab) 2022. január 31. napjáig felvenni, ha nem tartozik az aa) alpont alá,

b) kétdózisú oltóanyag esetén a védőoltás második dózisát az oltóorvos által meghatározott időpontban felvenni.

A védőoltás felvételét a 449/2021 (VII. 29.) Korm. rendelet 1. § (6) bekezdése szerint, valamint az 599/2021. (X.28.) Korm. rendelet 2. § (5) bekezdése alapján a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvány és az alábbi dokumentumok valamelyikének egyidejű bemutatásával lehet igazolni

a) a COVID19-világjárvány idején a szabad mozgás megkönnyítése érdekében az interoperabilis, COVID19- oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok (uniós digitális COVID-igazolvány) kiállításának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló, 2021. június 14-i (EU) 2021/953 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti uniós digitális COVID-igazolvány,

b) a koronavírus elleni védettség igazolásáról szóló 60/2021. (II. 12.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 60/2021. (II. 12.) Korm. rendelet] szerinti - érvényességi idő nélküli - védettségi igazolvány, illetve applikáció,

c) a Nemzeti Népegészségügyi Központ honlapján közzétett minta alapján az oltást igazoló orvos által kiállított SARS-COV-2 elleni védőoltásról szóló igazolás,

d) az Egészségügyi Világszervezet által kiadott nemzetközi oltási bizonyítvány, ha az a SARS-COV-2 elleni védőoltás beadásának megtörténteire vonatkozó, oltást igazoló orvos által kiállított bejegyzést tartalmaz.

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 3. § d) pontja alapján egészségügyi dolgozónak minősül az orvos, a fogorvos, a gyógyszerész, az egyéb felsőfokú egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy, az egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy (asszisztens), továbbá az egészségügyi tevékenységben közreműködő egészségügyi szakképesítéssel nem rendelkező személy (beteghordó).

Egészségügyben dolgozó az az egészségügyi dolgozónak nem minősülő személy, aki az egészségügyi szolgáltatóval a szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének biztosítása céljából munkavégzésére irányuló jogviszonyt létesít [2003. évi LXXXIV. törvény 4. § b) pont].

Egészségügyben dolgozónak minősül az egészségügyi szolgáltató által foglalkoztatott összes, az egészségügyi szolgáltatás nyújtásában részt nem vevő és egészségügyi dolgozónak nem minősülő személy, akik kiegészítő-adminisztratív jellegű feladatokat látnak el.

Az egészségügyi dolgozó és az egészségügyben dolgozó az egészségügyi szolgáltatás nyújtásában ellátott feladatköre alapján minősül gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személynek, illetőleg önálló intézkedésre jogosult személynek.

██████████ I. rendű vádlott az ██████████ ápolási igazgatója volt a vádbeli időszakban.

Az ██████████ az oltóponti feladatait 2021. január 6-tól látta el. Az oltásokat hét oltócsapat végezte, amelyből az egyik oltócsapat vezetője ██████████ I. rendű vádlott volt.

Az oltócsoporthoz tagjai végezték az oltásokat, de a csoportvezető feladata volt többek között az adminisztráció irányítása is. Rajtuk kívül az oltások beadása során jelen volt legalább egy orvos, továbbá egy gyógyszerész és egy gyógyszerész asszisztens, akik az oltóanyagot biztosították, és egy másik helyiségben egy-két adminisztrátor. Az oltási könyvek kitöltéséhez ún. kártyaírók nyújtottak segítséget. Az oltást végzőkön kívül a csoport tagjai változó személyek voltak, az adminisztrátor személyét pedig esetenként a kormányhivatal is biztosította.

Az oltások felvételéhez az azt igénylő személy előzetes regisztrációja volt szükséges, amely alapján az adott kórház egy időpontot jelölt ki, majd az időpontokra készült egy lista. Ezt a listát az aznapra beosztott csoport kapta meg. Az oltás során az oltandó személy a „Hozzájáruló Nyilatkozat a COVID-19 fertőzés elleni vakcina beadásához” elnevezésű iratot kitöltötte, majd amíg az orvossal egyeztetett, addig a kártyaíró az oltási igazolást kitöltötte. Ezt követően az oltószemély és az oltandó személy egy függönnyel elválasztott helyiségrészbe ment, ahova a gyógyszerész asszisztens bevitte az oltóanyagot, majd az oltószemély beadta a vakcinát, a kiürült fecskendőt pedig a veszélyes hulladék tartályba helyezte. Az oltott személyt ezt követően az ellenreakciók figyelése céljából egy másik helyiségbe kísérték, ahol nyilvántartásba vették, majd távozásakor kapta meg az oltási igazolást.

Annak érdekében, hogy az oltóanyagok maximálisan felhasználásra kerüljenek, az oltócsoporthoz tagjai lehetőséget kaptak arra, hogy a megmaradt vagy felszabadult oltóanyagokra az ismeretségi körükbe tartozókat behívják oltásra, akiket ezt követően személyesen oltottak.

1. vádpont:

A vádbeli időszakban felsőoktatásban részt vevő ██████████ II. rendű vádlott nem kívánta felvenni védőoltást, azonban az oltatlanokkal szemben bevezetett korlátozások miatt védettségi igazolványt szeretett volna, ugyanis attól tartott, hogy a ██████████ Egyetem épületeibe kizárólag oltottak léphetnek be.

2021. év őszén, pontosabban nem meghatározható időben, ██████████ II. rendű vádlott ██████████ sétált hazafelé, amikor gépkocsit vezetve megállt mellette ██████████ I. rendű vádlott, és felajánlotta, hogy hazaviszi. ██████████ II. rendű vádlott a gépkocsiban elmondta, hogy nem kíván felvenni védőoltást, viszont az egyetemi oktatás miatt szükséges lenne számára védettségi igazolvány.

■ I. rendű vádlott felajánlotta a II. rendű vádlottnak, hogy segíteni tud oltás igénybe vétele nélkül védettségi igazolvány megszerzésében. ■ II. rendű vádlott a segítséget elfogadta, és ■ I. rendű vádlott a gépkocsiban átadott II. rendű vádlottnak olyan dokumentumokat, amelyek kitöltése szükséges volt a védettségi igazolvány megszerzéséhez.

Ezt követően ■ II. rendű vádlott a dokumentumokat kitöltve visszaadta az I. rendű vádlottnak, majd ■ I. rendű vádlott átadta az adatokat az adminisztrátornak.

Az oltás megtörténtének hivatalos dokumentálását a kitöltött nyilatkozatok és az oltási igazolás alapján a tévedésben lévő adminisztrátor végrehajtotta, mely alapján ■ II. rendű vádlott részére a Budapest Főváros Kormányhivatala védettségi igazolványt állított ki, az valótlannal tartalmazta az oltottság tényét. A védettségi igazolvány szerint a II. rendű vádlott 2021. szeptember 15. napján megkapta a védőoltást a ■ azonban a védőoltás beadására ténylegesen nem került sor.

2. vádpont

■ III. rendű vádlott a vádbeli időszakban az esztergomi ■ ban dolgozott mint gyermek szakápoló, és foglalkozása miatt oltásra kötelezetté vált, azonban a harmadik oltást nem kívánta felvenni. Egy, a büntetőeljárásban ismeretlenül maradt személytől azt az információt kapta, hogy ■ I. rendű vádlottól beszerezhető úgy igazolás a védőoltásról, illetve védettségi igazolvány, hogy ténylegesen nem vesz igénybe oltást.

Ezt követően – annak érdekében, hogy a foglalkoztatójánál a munkaviszonya fennmaradjon – Szegi Lászlóné III. rendű vádlott felkereste ■ I. rendű vádlottat, aki felajánlotta ezirányú segítségét a III. rendű vádlottnak. Miután a III. rendű vádlott az oltáshoz, és a védőoltásra vonatkozó igazolás, és a védettségi igazolvány kiállításához szükséges személyes adatait átadta ■ I. rendű vádlottnak, az I. rendű vádlott igazolást állított ki a védőoltásról. A kiállított oltási igazolás szerint a III. rendű vádlott 2021. november 26-án kapta meg a védőoltást a ■ an, azonban a védőoltás beadására ténylegesen nem került sor.

■ III. rendű vádlott a védőoltásra vonatkozó igazolást benyújtotta a munkáltatójának, a ■ ak annak igazolására, hogy a védőoltást megkapta.

3. vádpont:

■ IV. rendű vádlott egészségügyi okokból nem kívánta felvenni az oltást, azonban az oltással nem rendelkezőkkel szembeni szigorítások miatt védettségi igazolványt szeretett volna mind saját magának, mind fiának, ■

■ IV. rendű vádlott együtt járt jogaoktatásra ■ I. rendű vádlottal. ■ IV. rendű vádlott egy alkalommal elmondta ■ I. rendű vádlottnak, hogy aggályai vannak a védőoltással kapcsolatban, azonban a foglalkoztatás, illetve az utazás, illetve fia esetében, a versenysport területén bevezetett szigorítások miatt szükséges lenne védettségi igazolványokra.

██████████ I. rendű vádlott felajánlotta segítségét az IV. rendű vádlottnak, majd –
██████████ tudta nélkül – IV. rendű vádlott és az I. rendű vádlott megegyezett abban, hogy
██████████ I. rendű vádlott a COVID védőoltások beadásával kapcsolatos kötelességét
██████████ IV. rendű vádlott és ██████████ vonatkozásában megszегje. Ezt követően
██████████ IV. rendű vádlott az oltáshoz, az oltási igazolás, illetve a védettségi igazolvány
kitöltéséhez szükséges adatokat, dokumentumokat átadta ██████████ I. rendű vádlottnak,
majd ██████████ I. rendű vádlott az adatokat átadta az adminisztrátornak.

Az oltás megtörténtének hivatalos dokumentálását az IV. rendű vádlott által kitöltött
nyilatkozatok és az oltási kártyák alapján a tévedésben lévő adminisztrátor végrehajtotta, mely
alapján – ██████████ I. rendű vádlott segítségével – ██████████ IV. rendű vádlott és
██████████ részére Budapest Főváros Kormányhivatala védettségi igazolványt állított ki,
az valótlanul tartalmazta az oltottság tényét. A védettségi igazolvány szerint ██████████
IV. rendű vádlott, és ██████████ 2021. december 2-án kapta meg a védőoltást a ██████████
██████████ban, azonban a védőoltás beadására ténylegesen nem került sor.

A 2022. május 31-ig hatályban volt 220/2021 (V.1.) Kormányrendelet 1. § (1) bekezdése
értelmében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 4. § (1) bekezdésétől
eltérően, aki a SARS-CoV-2 koronavírus elleni védettség igazolásáról szóló
kormányrendeletben meghatározott a) hamis közokiratot vagy magánokiratot készít, b)
közokirat vagy magánokirat tartalmát meghamisítja, c) hamis, hamisított vagy más nevére szóló
valódi közokiratot vagy magánokiratot felhasznál, d) információs rendszerbe adatot
jogosulatlanul vagy jogosultsága kereteit megsértve bevisz, megváltoztat, töröl vagy
hozzáférhetetlenné tesz, büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A (2) bekezdésben foglaltak alapján az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki az ott meghatározott
a) közokiratot, magánokiratot forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, vagy b) bűncselekmény
elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő jelszót vagy számítástechnikai
programot készít, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25.§ (1) bekezdése értelmében, ha a
bírónak az előtte folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell
alkalmaznia, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az
Alkotmánybíróság már megállapította, - a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az
Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a
jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az
alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 489. § (1) bekezdése értelmében a bíróság
az Alkotmánybíróságnak a jogszabály, jogszabályi rendelkezés, közjogi szervezetszabályozó
eszköz vagy jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására, továbbá
nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárását az
Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglalt szabályok szerint hivatalból vagy indítványra
kezdeményezheti.

Magyarország Alaptörvénye a XXVIII. cikk (4) bekezdésében rögzíti, hogy senki sem
nyilvánítható bűnösnek és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés
idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által
meghatározott körben – más állam jog szerint nem volt bűncselekmény.

Ezen rendelkezés a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege jogelvek érvényesülését biztosítja a törvényben történő szabályozottság követelménye nélkül, ami azonban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, az I. cikk (3) bekezdéséből a IV. cikk (2) bekezdéséből levezethető.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak alapján az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése szerint senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.

Az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdése szerint a Kormány különleges jogrendben rendeletet alkothat, amellyel – sarkalatos törvényben meghatározottak szerint – egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.

A sérelmezett kormányrendelet tartalmazza a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 4.§ (1) bekezdése szerinti bűncselekmény-fogalomtól való eltérésre hivatkozást, azonban a Btk. 1.§ (1) bekezdésében foglaltaktól, - „az elkövető büntetőjogi felelősségét csak olyan cselekmény miatt lehet megállapítani, amelyet [...] törvény az elkövetés idején büntetni rendelt” - való eltérést nem. A Btk-beli nullum crimen sine lege elv is a bűncselekménnyé nyilvánítás törvényben történő rögzítését követeli meg.

Bár a vádirati minősítés alapját képező kormányrendelet már nincs hatályban, a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló 2021. évi CXXX. törvény (Átmenet tv.) 3.§ (2) bekezdése a cselekmény elkövetésekor hatályos jogszabályok alkalmazását írja elő a Kormányrendeletben meghatározott bűncselekmény tekintetében.

Ez további kérdést vet fel a Btk.2.§ (2) bekezdésében írtakkal kapcsolatban is, miszerint ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni és a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege elvekből levezethető azon elvbe ütközik, miszerint ha az elbíráláskori törvény kedvezőbb a terheltre, akkor azt kell alkalmazni az elkövetéskor hatályban volt törvény helyett.

Az Alkotmánybíróság a 24/2021(VII.21.) AB határozatának [32] bekezdésében kifejtette, hogy „a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege elvből fakad az államot terhelő azon minimális közjogi alkotmányos követelmény, hogy a büntetőhatalom gyakorlásának feltételeit előzetesen törvényben rögzíteni kell, vagyis a bűncselekményt törvényben kell tiltani és törvényben kell büntetéssel fenyegetni.”

Összegezve, kérdésként merül fel, hogy a 220/2021 (V.1.) Kormány rendelet alaptörvényellenes-e, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe, IV. cikk (2) bekezdésébe, és a XXVIII. cikk (4) bekezdésébe ütközik-e? Ugyancsak kérdés, hogy a Kormánynak az Alaptörvény 53.cikk (2) bekezdésében a különleges jogrend idejére biztosított rendeletalkotási joga kiterjedhet-e arra, hogy büntetőjogi tényállást rendeletben szabályozzon?

Mindezekre tekintettel a bíróság a büntetőeljárásnak a Be.489.§ (3) bekezdése szerinti felfüggesztésével egyidejűleg az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte a 220/2021 (V.1.) Kormányrendelet alaptörvényellenességének megállapítása és alkalmazásának kizárása iránt, mert bár a sérelmezett kormányrendelet már nincs hatályban, azonban az Átmenetv. alapján még hatályvesztését követően is alkalmazandó.

A végzéssel szemben a Be.513.§ (1) bekezdés a) pontja alapján nincs helye fellebbezésnek.

Esztergom, 2024. augusztus 13.

dr. Csermák János sk.
bíró

Kiadmány hitelesítő

